

3221 - İSA -ALEYHİSSELÂM- GÖĞE KALDIRILDIKTAN SONRA YERYÜZÜNE İNDİ Mİ?

Soru

İsa -aleyhisselâm- iki defa mı göğe kaldırılmıştır? Çünkü ben, bir kitapta onun göğe kaldırıldıktan sonra, annesini rahatlatmak ve yahûdilere bir şeyleri haber vermek için ikinci defa yeryüzüne döndüğünü, daha sonra da tekrar göğe yükselttiğini okumuştum. Bu doğru mudur?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Allah Subhânehu ve Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de İsa -aleyhisselâm-'ı bir defa göğe kaldırdığını bize haber vermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا] [سورة النساء الآية: ١٥٨]

"Bilakis Allah, onu (İsa'yı, bedeni ve ruhu ile) kendi katına kaldırmıştır (ve onu, inkâr edenlerden temizlemiştir.) Allah, (mülkünde) güçlüdür, (işlerinde) hikmet sahibidir." [1]

Allah Teâlâ, İsa -aleyhisselâm-'ı ikinci defa yeryüzüne gönderdiğini bize haber vermemiştir. Bunun için onun yeryüzüne ikinci defa gönderildiğini iddiâ edenlerin bu konuda bize bir delil sunmaları gerekir. Onların şimdi de buna yapmaya güçleri yetmez, gelecekte de yetmeyecektir. Çünkü bu kimselerin tartışma ve cedellerinin hiçbir temeli de yoktur.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

[إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي فَاعِلٌ لِّكَ وَإِيَّاكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْحُكْمِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ] [سورة آل عمران الآية: ٥٥]

"Allah şöyle demişti: Ey İsa! Şüphesiz (sana hiçbir kötülük erişmeden) seni (yeryüzünden) kabzedeceğim, seni (bedenin ve ruhunla) katıma kaldıracam, seni inkâr edenlerden kurtaracağım ve sana (senin dînine) uyanları, kıyâmete kadar (senin peygamberliğini) inkâr edenlerden üstün kılacağım. Sonra (hesap günü) dönüşünüz, yalnızca bana olacaktır. İşte o zaman ayrılığa düştüğünüz konularda (İsa konusunda) aranızda yalnızca ben hükmedeceğim." [2]

İbn-i Cerîr -Allah ona rahmet etsin-:"Allah Teâlâ'nın vefât ettirmesi, onu kaldırmasıdır" demiştir.Tefsir âlimlerinin çoğunluğu âyette geçen vefâttan kastın, uyku olduğunu belirtmişlerdir.

Nitekim Allah Teâlâ'nın şu iki âyeti bu anlamdadır:

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ (تَعْمَلُونَ) [سورة الأنعام الآية: ٦٠]

"Geceyin (ölüm anındakine benzer bir şekilde) ruhlarınızı kabzeden ve gündüzleyin de ne işler yaptığınızı bilen, sonra da (dünyada) belirlenmiş ecelinizin geçirilmesi için gündüzleyin (uykudan uyandırıp ruhlarınızı size iâde ederek) sizi dirilten O'dur. (Kabirlerinizden yeniden diriltildikten) sonra dönüşünüz, yalnızca O'nadır.Sonunda O, (dünyada) yapmakta olduğunuzu size haber verecektir." [3]

اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ (فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ) [سورة الزمر الآية: ٤٢]

"Allah, eceli gelenlerin canlarını ölüm anında, eceli henüz gelmeyenlerin canlarını ise uyku anında alır.Hakkında ölüme hükmettiği canı alır, diğerini ise belirli bir süreye (ecelini ve rızkını tamamlayıncaya) kadar salıverir (ruhunu kendisine iâde eder). Şüphesiz bunda (ölen ve uyuyan kimsenin ruhunu kabzetmesinde, uyuyanın ruhunu salıvermesinde, ölünün ruhunu vermemesinde), iyi düşünen bir topluluk için ibretler vardır." [4]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de uykudan uyanınca şöyle derdi:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ

"Bizi öldürdükten sonra dirilten Allah'a hamdolsun. Dönüş, yalnızca O'nadır." [5]

Allah -azze ve celle-'nin İsa -aleyhisselâm-'ı göğe kaldırması, onu öldürdüklerini iddiâ eden yahudilere bir cevap olduğunu belirtmiştir.

Nitekim Allah Teâlâ onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

فِيمَا نَقَضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا * وَكُفَرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا * وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا * بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا * وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا [سورة النساء الآيات: ١٥5 - ١٥9]

"Sözlerinden dönmeleri (antlaşmaları bozmaları), (peygamberlerin doğruluklarına delâlet eden) Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, haksız yere peygamberleri öldürmeleri ve 'kaplerimiz kapalıdır (senin ne söylediğini anlamaz) demeleri sebebiyle onları lânetledik. Aksine inkârları sebebiyle Allah o kalpleri mühürlemiştir. Onlar pek az îmân ederler (bu îmânları da kendilerine hiçbir fayda vermeyecektir). Bir de inkâr etmeleri ve Meryem'e büyük bir iftira atma (zinâ ile suçlama)larından ve (alaylı bir şekilde: Kendisinin) 'Allah'ın elçisi (olduğunu iddiâ eden) Meryem oğlu İsa'yı öldürdük' demeleri yüzünden onları lânetledik. Oysa onlar, İsa'yı ne öldürdüler, ne de çarmıha gerdiler. Fakat çarmıha gerdikleri kişi, onlara İsa gibi gösterildi (İsa'ya benzeyen birisini o zannederek çarmıha gerdiler).Onun hakkında görüş ayrılığına düşenler, işin doğrusundan şüphe ve şaşkınlık içindedirler.Onlar, zanna uymaktan başka hiçbir bilgileri yoktur.Onlar, İsa'yı öldürdüklerine kesin olarak inanmamakta, aksine bu konuda zanna dayanmaktadırlar. Bilakis Allah, onu (İsa'yı, bedeni ve ruhu ile) kendi katına kaldırmıştır (ve onu, inkâr edenlerden temizlemiştir). Allah, (mülkünde) güçlüdür, (işlerinde) hikmet sahibidir. (Âhir zamanda İsa'nın yeryüzüne inmesinden sonra) Ehl-i kitaptan, onun ölümünden önce herkes ona îmân edecektir (Ehl-i kitaptan ona îmân etmeyen hiç kimse kalmayacaktır).Kıyâmet gününde de (İsa, kendisini yalanlayana ve tasdik edene) şâhitlik edecektir." [6]

Dolayısıyla İsa -aleyhisselâm- henüz ölmemiştir. Aksine yahudiler onu öldürmek istediklerinde Allah Teâlâ onu kendi katına kaldırmıştır. O âhir zamanda yeryüzüne inecek, slâm ile hükmedecek, Allah Teâlâ'nın dilediği kadar yaşayacak, sonra vefât edecek ve müslümanlar onun cenâze namazını kılacaklardır.

İbn-i Kesîr -Allah ona rahmet etsin- şöyle demiştir:

Âyette geçen zamir ((قَبْلَ مَوْتِهِ)) "ölümünden önce" İsa -aleyhisselâm-'a döner. Yani ehl-i kitaptan, İsa -aleyhisselâm-'a îmân etmeyen hiç kimse kalmayacaktır. Bu da kıyâmet gününden önce onun yeryüzüne inmesinden sonra olacaktır. İşte o zaman ehl-i kitabın hepsi kendisine îmân edecektir. Çünkü İsa -aleyhisselâm-, cizyeyi kaldıracak ve onlardan İslâm'dan başka bir dîni kabul etmeyecektir.

Allah Teâlâ'nın, Âl-i İmrân sûresinin 55. âyetinde belirttiği gibi, yahudiler arasında ayrılıklar çıkmıştır. Çünkü Allah Teâlâ, İsa -aleyhisselâm-'ı göğe kaldırınca, ona îmân edenler, kendisinden sonra fırkalara ayrılmışlardır. Onlardan bir kesim, Allah Teâlâ'nın İsa -aleyhisselâm-'a göndermiş olduğu dîne, onun Allah'ın kulu, elçisi ve Meryem'in oğlu olduğuna îmân ederken, bir kesim de İsa -aleyhisselâm- hakkında aşırıya giderek onun Allah'ın oğlu olduğunu söylediler. Başka bir grup: 'O Allah'tır', başkaları da: 'O, üçün üçüncüsüdür', dediler.

Nitekim Allah Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de onların bu sözlerini zikretmiş ve hepsini reddetmiştir. Hıristiyanlar bu şekilde yaklaşık üçyüz sene devam ettikten sonra, Kostantin adlı bir Yunan kralı çıktı ve hıristiyan dînine girdi. O'nun bir filozof olduğu ve hıristiyanlığı bozmak için bu dîne girdiği söylenir. Bilgisizliğinden bu dine girdiği de söylenenler arasındadır. Şu kadar var ki Kostantin, Mesih'in dinini değiştirip tahrif etti, artırmalar, eksiltmeler yaptı. Bu dîn için kanunlar koydu ve büyük emâneti —ki aslında aşağılık bir hâinlik idi— koydu. O'nun zamanında domuz eti helâl sayıldı. Doğuya doğru namaz kılmaya başladılar, kiliseleri resimlerle süslediler. Mesih'in işlediğini zannettikleri bir günâh sebebiyle orucu on gün artırdılar. Böylece Mesih'in dîni 'Kostantin dîni' oldu. Bununla beraber Kostantin oniki binden fazla kilise, manastır ve ibâdet yeri yaptırdı. Kendi adıyla bilinen şehri (şimdiki İstanbul'u) kurdu, kraliyet âilesini yeni dine soktu. Bu şekilde hıristiyanlar yahûdilerden üstün oldular. Allah da onları yahûdîlere karşı kuvvetli kıldı. Her ne kadar

hepsi kâfir iseler de, bunlar (hıristiyanlar) yahûdîlere göre Hakk'a ve gerçeğe daha yakın idiler. - Allah'ın lâneti hepsinin üzerine olsun-.

Allah Teâlâ, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i elçi olarak gönderince o'na îmân edenler bu îmânları ile Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine gerçek anlamıyla îmân etmiş ve onlar, yeryüzündeki bütün peygamberlere uymuş oluyorlardı. Zîrâ Âdemoğlunun efendisi, peygamberlerin sonuncusu ve kendilerini bütün gerçek dinleri tasdik etmeye çağırın o ümmî peygamberi tasdik etmiş oluyorlardı. Onlar daha önce geçen bütün peygamberlere, onların dîni ve yolu üzere olduklarını zanneden kendi ümmetlerinden daha lâyıktırlar. Zîrâ o peygamberlerin ümmetleri, peygamberlerinin getirmiş oldukları gerçekleri değiştirip bozmuşlardı. Böyle olmasa bile Allah Teâlâ, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- aracılığıyla göndermiş olduğu hak diniyle diğer bütün peygamberlerin getirdiklerini ortadan kaldırmıştır. Bu hak din, kıyâmete kadar ne değiştirilebilecek ne de bozulabilecektir. Diğer bütün dinlere üstün olarak devam edecektir. İşte bunun için Allah Teâlâ bu dîne uyanlara yeryüzünün doğusunu ve batısını açacak, onlar da böylece bütün memleketleri fethedecekler, bütün devletler onlara boyun eğeceklerdir. Kisrâları ezecekler, kayserlere üstün gelecekler ve onların hazînelerini ele geçirip Allah yolunda harcayacaklardır." [7]

[1] Nisâ Sûresi: 156-158

[2] Nisâ Sûresi: 156-158

[3] En'am Sûresi: 60

[4] Zümer Sûresi: 42

[5] Buhâri, hadis no: 6312, Müslim, hadis no: 2711

[6] Nisâ Sûresi: 156-158

[7] İbn-i Kesir Tefsiri, cil:2, sayfa: 47-48